

۳۰۰ کشته و زخمی در غور، در ۹ ماه

مسوولان کمیسیون مستقل حقوق بشر ولایت غور از افزایش تلفات ملکی در ولایت غور به شدت ابراز نگرانی می کنند و می گویند که تامین امنیت جانی و مالی افراد ملکی در جریان نبرد از جمله اصول اسلامی و قوانین بشر دوستانه بین المللی است. به گفته مسوولان دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر ولایت غور، این قوانین جنگی توسط طرف های درگیر در غور رعایت نگردیده است. آنها می گویند در طی 9 ماه سال جاری بر اثر درگیری ها در میان دولت و گروه طالبان، در نبرد میان گروه های مسلح غیرمسوول و همچنان در مابین گزاری های کنارجاده از سوی گروه طالبان، ۱۶۶ تن کشته و به تعداد ۱۵۴ تن دیگر زخمی شده اند. جواد رضایی مسوول دفتر ولایتی کمیسیون مستقل حقوق بشر غور می گوید که آمار این تلفات را از نهاد های امنیتی به دست آورده اند که عامل 65% درصد تلفات افراد ملکی، قوماندانان ها و گروه های مسلح غیرمسوول می باشند. عامل 38% درصد تلفات، طالبان و عامل 1% درصد، نیروهای دولتی بوده اند. مسوولان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از همه طرفهای درگیری می خواهند که افراد ملکی را هدف قرار ندهند و در تامین امنیت جانی و مالی شهروندان غور احترام بگذارند. مقامات امنیتی غور تامین جانی و مالی افراد ملکی و بی طرف را از وظایف و مکلفیت های اساسی پولیس می دانند و می گویند که نیروهای پولیس در حین نبرد با طالبان و مخالفین مسلح دولت سعی و تلاش نهایی شان را در تامین امنیت جانی افراد ملکی به خرج می دهند.

غور، مثل هلمند نیست

به اساس گزارش وزارت امور داخله به کمیسیون مستقل انتخابات، ولایت غور در قطار ولایات با تهدیدات امنیتی خیلی بلند مانند هلمند و بادغیس قرار گرفته است که بر مبنای آن، در انتخابات پیشرو، حدود پنجاه مرکز رأی دهی در روز انتخابات در این ولایت بسته خواهد بود. محمدحسن حکیمی از کاندیدان شورای ولایتی غور و عضو جامعه مدنی در این مورد می گوید که: «این گزارش از نظر من مشکلات و ضعف های چشمگیری دارد و هزاران تن را در ولایت غور از حقوق اساسی شان که رأی دادن و رأی گرفتن باشد محروم می کند. درست است که ناامنی ها و مشکلات امنیتی در برخی مناطق غور وجود دارد، اما به هیچ وجه، اوضاع امنیتی غور بدتر از ولایات مانند لوگر، غزنی، قندهار، ارزگان و امثالهم نیست.» حکیمی علاوه می کند که ولایت غور از نظر ما از جمله ولایاتی است که امنیت در آن به شکل نسبی وجود دارد و مخالفان مسلح دولت از توانایی قابل ملاحظه برخوردار نمی باشند. موصوف از نهادهای مدنی، شورای ولایتی، و کلای مردم غور در پارلمان و همین طور از رهبری ولایت غور می خواهد که در این مورد بالای مقامات بالای فشار بیاورند و توضیح بدهند که واقعیت چگونه که در گزارش آمده است نیست و مردم غور نباید از حق رأی دهی محروم شوند. از جانب دیگر، حکیمی از مردم غور نیز تقاضا می کند که در این مورد با دولت همکاری کنند و اجازه ندهند که چند تن اخلال گر و آشوب طلب، در مناطق شان بی نظمی و بی بندوباری به وجود بیاورند و آنها را از حقوق سیاسی شان محروم نمایند. محمد وزیر نورانی معاون دفتر جامعه مدنی در ولایت غور نیز می گوید که گزارش وزارت امور داخله برایشان قناعت بخش نیست و باید در این باره تجدید نظر صورت گیرد. او علاوه می کند که مردم و بزرگان مناطق نیز در این مسأله باید مسولیت خویش را ادا نمایند و به دولت اطمینان بدهند که در روز انتخابات به هیچ کس اجازه نمی دهند که در قریه ها و مناطق شان بی نظمی نمایند و امنیت انتخابات را مختل سازند.

حکیمی کاندید شخصیت سال رادیو آزادی

محمدحسن حکیمی رییس بنیاد اجتماعی انکشاف ملی اخیراً از سوی بخش فارسی و پشتوی رادیوی آزادی به حیث شخصیت سال ۱۳۹۲ نامزد شده است. این برنامه از چندسال بدینسو همه ساله از سوی رادیوی آزادی برگزار می شود و تا حال کسانی مانند گل آقا شیرزی نامزد ریاست جمهوری و داکتر رمضان بشردوست نماینده مردم کابل در شورای ملی از کسانی بوده اند که این عنوان را از آن خود نموده اند.

این اولین بار است که یک نفر از ولایت غور در چنین برنامه مهم و بزرگ کاندید می شود. فعالیت های مانند اشتراک در سمینار های مهم ملی و بین المللی، راهپیمایی ها و کنفرانس های مطبوعاتی به خاطر بازسازی ولایت غور مخصوصاً سرک مرکزی، کوشش در جهت رشد جامعه مدنی و ایجاد شبکه های نهادهای مدنی، همکاری در اطلاع رسانی و گزارش دهی از اوضاع ولایت غور و تلاش برای نهادینه کردن دموکراسی و حقوق بشر، باعث شده است که حکیمی در این برنامه کاندید شود. امید می رود حکیمی بتواند این عنوان را به دست آورد و این دست آورد، تشویقی باشد برای دیگر جوانان و فعالان مدنی که در راه نهادینه شدن قانونیت و مدنیت در کشور کوشش می نمایند.

چغچران غرق در تاریکی وبی برقی

از مدتی به این سو سیستم برق شهر چغچران دچار مشکلات و نابسامانی لاعلاجی شده است و شکایت مردم از این ناحیه در شبکه های اجتماعی مانند فیسبوک و یوتیوب بازتاب وسیع و گسترده ای داشته است. شبهای شهر چغچران پیش ازین توسط یک پایه جنراتور بزرگ ۵۰۰ کیلوواته روشن می شد که اخیرا یک پایه جنراتور ۲۵۰ کیلوواته نیز به آن علاوه شده بود که در جریان روز به برخی مناطق به ویژه ادارات دولتی برق داده می شد. هرچند قیمت برق که برای هر کیلو وات ۴۵ افغانی برای مردم و ۶۵ افغانی به ادارات دولتی می باشد بیش از اندازه بلند و کمرشکن است اما با آنهم مردم به همین بهای گزاف نیز راضی بودند و چندان شکایتی نداشتند اما برقی های اخیر مردم را ناچار به شکایت و سروصدا کرده است. اما علت این خرابی ها و نابسامانی ها درچه است و علل و عوامل آن را چه چیز تشکیل می دهد؟

این روز ها تعدادی از مردم می گویند که خریداری جنراتور های کهنه و فرسوده باعث این مشکلات شده است و تعدادی هم از اختلاف نظر ها و کشمکش های میان پرسونل تخنیکی و مسولین اداره برق غور صحبت می کنند و برخی ها هم این مشکلات را به بی توجهی و سهل انگاری مقامات رهبری ولایت نسبت می دهند. علت و عامل مشکلات سیستم برق چغچران هرچه باشد، ایجاب می کند که مسولین و رهبری ولایت باید در این باره، توجه و دقت لازم به عمل آورند و به شکایت های مردم و تاریکی شبهای سرد زمستان شهر چغچران یک راه حل مناسب جستجو نمایند. این درحالی است که قیمت برق در شهر هرات هر کیلووات حدود ۲ افغانی می باشد و بهای گاز و تیل نیز تقریبا به مناسفه قیمت آن در شهر چغچران به دست می آید.

گپ های از تربیه معلم لعل و سرجنگل

عبدالله کهزاد
مرکزحمایوی تربیه معلم ولسوالی لعل و سرجنگل در سال ۱۳۸۸ با دو صنف ریاضی و دری شروع به فعالیت نمود. این مرکز از سالهای ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۱ مجموعا به تعداد ۱۲۹ تن محصل را به سویه صنف چهاردهم به جامعه تقدیم کرد. در حال حاضر، تربیه معلم لعل، با ده تن استادان ورزیده و مجرب و تعمیر تدریسی استاندارد و مناسب که در سال ۱۳۸۹ از بودجه انکشافی وزارت مبارزه بامواد مخدر ساخته شده است، به خوبی فعالیت می کند. این مرکز در دو سال اخیر برنامه اسکارلرشیپ یا کمک نقدی به محصلین طبقه اناث را نیز شامل پروگرام نمود که همین اکنون به خوبی جریان دارد. تربیه معلم ولسوالی لعل از همکاری ها و کمک های همیشگی تربیه معلم عالی غور نیز برخوردار بوده و ازین بابت از رهبری آن موسسه علمی تشکر و قدر دانی می نماید. از جمله مساعدت ها و همکاری تربیه معلم غور تهیه پروپوزل و خریداری تجهیزات و لوازم مورد ضرورت این مرکز می باشد که شامل، میز و چوکی و کوچ، کمپیوترهای لبتاب، جنراتور و واتر پمپ، کتاب، فرش، البسه و غیره می باشد. تربیه معلم لعل در سال ۱۳۹۲ در مجموع از طبقه اناث و ذکور به تعداد ۱۹۲ تن محصل داشت که در بخش های قبل از خدمت و داخل خدمت مصروف تحصیل و تعلیم بودند. مسولین و استادان این مرکز حمایوی شب و روز تلاش می ورزند تا خدمات و سهولت های بیشتری برای جوانان و محصلین و سایر مردم عزیز ولسوالی لعل و سرجنگل فراهم سازند. ما، در سال های بعدی نیز به خواست خداوند با امکانات و سهولت های بیشتر و با تلاش وجدیت بسیار کوشش می نمایم که در خدمت اهل معارف و علم و دانش باشیم و مسوولیت میهنی و وظیفوی خویش را به نحو شایسته و احسن به انجام برسانیم.

یادی از گروه هفت سین

خان محمد سیلاب

گروه هفت سین در صنف هشتم ونهم لیسه سلطان علاوالدین غوری شکل گرفت. نمی دانم آگاهانه بود یا اتفاقی و تصادفی که تعدادی از بچه ها که رفیق گرمابه و گلستان همدیگر بودند، برای خود تخلص های برگزیدند که بیشتر شان به حرف «س» آغاز می شد. دیری نگذشت که دوستان دیگر به شوخی این عزیزان را «گروه هفت سین» لقب دادند و به این اسم شان مسما کردند. بچه های گروه هم، صد البته که از این لقب چندان ناخوشنود نبودند و آن نام را با خوشحالی پذیرفتند. در میان گروه هفت سین دوستانی هم بودند که تخلص شان با حرف «س» شروع نمی شد؛ اما به هرحال شامل گروه بودند و پیوسته باهمدیگر و یکجا، نشست و برخاست می کردند.

گروه هفت سین در آن زمان، یعنی هنگامی که متعلم صنوف هشتم ونهم بودیم عزیزانی همچون سالک، ساقی، ساحل، روستایی، سحاب و کمالی را شامل می شد. هفت سینی ها در دوران دانشگاه نیز در میان دوستان به همین نام یاد می شدند. هرچند در این دوره اعضای گروه از کابل تا هرات وغور پراکنده بودند؛ اما اگر دو نفر شان هم در یک شهر می بودند بدون شک باهم دیگر، اتاق داشتند و در کنارهم بودند. گروه هفت سین ویژگی های بسیاری داشتند؛ ولی با توجه به فرصت اندک در این مقاله می خواهم به برخی از صفات گروه، به طور مختصر اشاره کنم:

۱- پابندی و صداقت در دوستی و رفاقت

گروه هفت سین کم و بیش از همان سالهای نخست تا امروز، دوستانه در پهلوی همدیگر زیسته اند و هیچ وقت از هم جدا نبوده اند. آنها به دوستی ها و رفاقت ها احترام و پابندی بسیار محکمی داشتند و سعی می کردند در مشکلات و نابسامانی های زندگی یکدیگرشان را یاری رسانند. آنها در زمان مکتب همیشه باهم دیده می شدند و در دوران دانشگاه و بعد از آن نیز به آن رفاقت و دوستی ادامه دادند.

۲- اهل مطالعه و کتاب خوانی

بیشتر اعضای گروه هفت سین به شدت اهل مطالعه و کتاب خوانی بودند و در مضامین مکتب و دانشگاه هم همیشه نمرات بسیار عالی می گرفتند. خوب به یاد دارم که کتاب های نظیر «نبرد من» هیتلر، رمان های «بینوایان» و «خرمگس» یا «طلا در مس» رضا براهنی و امثالهم در دوران مکتب در میان اعضاء دست به دست می گشت و مطالعه می شد. در دوران دانشگاه، یک سالی که من در دانشگاه کابل بودم، نیک به خاطر دارم که مسوول کتابخانه دانشگاه کابل از من وساقی هر وقت که به دنبال کتاب می رفتیم کارت هویت نمی طلبید چرا که از بس از او کتاب گرفته بودیم ما را به خوبی می شناخت و با ما کاملا دوست شده بود.

۳- عشق و علاقه خاص به ادبیات

اکثریت دوستان گروه هفت سین به زبان و ادبیات فارسی علاقه و رابطه خاصی داشتند. ساقی از همان زمان، شعر می گفت و دوبیتی های نغزی می سرود. خوب یادم هست که ما بارها باهم دیگر به خاطر اینکه کدام ما بیت های بیشتری از دیوان حافظ، حفظ داریم مسابقه می گذاشتیم یا در مورد حدس زدن کلمه قافیه در غزلهای حافظ زور آزمایی می کردیم. در مشاعره ها یا به اصطلاح شعر جنگی های مکتب، بیشتر از دیگران سهم می گرفتیم. دیوان جیبی حافظ و گلستان سعدی همیشه نزد دوستان دیده می شد. فال حافظ سرگرمی و ساعت تیری دایمی ما بود. به افسانه ها، دوبیتی ها و در مجموع ادبیات عامیانه نیز علاقه خاصی داشتیم و تقریبا تمام اعضای گروه از حسن خط بسیار زیبایی برخوردار بودند. در همان دوران مکتب بود که مجله زیر زمینی را به شکل ماهوار به قلم می نوشتیم و در آن طنز و فکاهی و هرچیز که به ذهن مان می گشت نشر می کردیم.

۴- علاقه مندی به سیاست و مسایل روز

اعضای گروه هفت سین از دوران مکتب شاید به دلیل اینکه بیشتر مان از خانواده های قوماندان های جهادی می آمدیم به مباحث سیاسی علاقه مندی زیادی داشتیم. رادیوهای جیبی اکثر اوقات نزد بچه ها دیده می شد و اخبار و تحلیل های سیاسی در سطح کشور و حتات سطح منطقه از جانب دوستان دنبال می شد. اما این علاقه به سیاست هر قدر از دوران مکتب دور شدیم در میان هفت سینی ها کاهش یافت و آنها از مسایل سیاسی فاصله گرفتند و از فرو رفتن به گودال سیاه سیاست اجتناب ورزیدند. بار ها از سالک ویا ساقی شنیده ام که «جای مردان سیاست بنشانید درخت، که هوا تازه شود» آنها مطالعه سیاست یا پرداختن به مسایل مرتبط با دانش سیاسی را جدا از عمل یا فعالیت سیاسی می دانستند و در حالی که پرداختن به اولی را خیلی مهم و ضروری می دانستند، در گیر شدن به دومی را نوعی ضیاع وقت به حساب می آوردند.

۵- دید انتقادی و پرسشگریانه و دوری از تقلید کورکورانه

اعضای گروه هفت سین در وادی تحقیق و تفکر پیوسته دید انتقادی و جستجوگریانه داشتند و از تقلید های نافهمیده و عوامانه اجتناب می کردند. هفت سینی ها غالبا از جنبه انتقادی و پرسش گرایانه با مباحث و مناظر اندیشه ای، وارد می شدند و کوشش می کردند مباحث را به صورت عقلانی و منطقی درک و فهم نمایند. هفت سینی ها از همان اول دیدگاه اصلاح طلبانه داشتند و با اندیشه های انقلابی و افراطی میانه خوبی نداشتند. آنها می گفتند ما نسل دوران سروش و ابوزید هستیم نه نسل دوران شریعتی و سیدقطب. روی همرفته گروه هفت سین در عرصه تفکر و اندیشه خود شان را بیشتر اهل تحقیق و دقت می دانستند و نظری را بدون منطق و برهان قاطع، به آسانی نمی پذیرفتند. البته در وادی اندیشه طبیعتا اختلاف نظر های بسیاری هم در درون گروه دیده می شد؛ اما این اختلاف نظر ها و دگراندیشی ها با یک نوع نگاه پلورالستیکی و باتسامح و تساهل بسیار نگریده می شد و مانع دوستی و رفاقت اعضای گروه شده نمی توانست.

۶- سابقه طلبه گی

بیشتر دوستان گروه هفت سین مانند مهندس کمالی، سارنوال روستایی، استاد ساقی، دکتر سالک و البته خود بنده، سابقه طلبه گی داشتیم و مدتی را در مساجد و مدارس به فراگیری علوم دینی سپری کرده بودیم. اطلاعات و معلومات این دوره در دوران مکتب و دانشگاه برای ما کمک بسیاری می کرد. مکتب رفتگان دوران ما برخلاف به اصطلاح روشنفکران چپی نسل های پیشتر، مطالعات مذهبی و پرداختن به معرفت دینی را بسیار مهم و ارزنده و قابل تأمل می دانستند و مانند راست گرایان افراطی یک سره در صدد حذف دیدگاه های رقیب هم نبودند و هر کتاب و مقاله جدی ای را لایق و سزاوار مطالعه و تعمق می دانستند.

امروزه هرچند گروه هفت سین اندکی پراکنده و یا به تعبیر بهتر «مصروف» تر به نظر می رسند؛ اما خدا را شکر که سین های تازه تر و با انرژی تری مانند سرود و ساهر و دیگران در جمع جامعه فرهنگی ما حضور یافته اند و در عرصه های گوناگون ادبی، تحقیقی و هنری نقش خویش را به خوبی ایفاء می نمایند. جامعه فرهنگی و علمی غور امروز به فضل الهی نسبت به یک دهه قبل، تحول عظیمی یافته است و پیشرفت های چشمگیری را شاهد بوده است، ولی بدون شک تاریخ روشنگری و تاریخ تحول و دگرگونی غور در عرصه های گوناگون ادبی، فرهنگی و مدنی بدون در نظر داشت سهم و نقش گروه هفت سین نمی تواند نوشته شود و در قلم آید.

کتاب اسلام، زنان و صلح چاپ شد

اسلام، زنان و صلح عنوان کتابی است که در این اواخر به قلم هشت تن از پژوهشگران و نویسندگان غور به چاپ رسیده است. این اثر که هشت مقاله را در بر می گیرد، دارای ۱۸۴ صفحه است که با قطع و صحافت مرغوب و جلد رنگی چاپ شده است. مقالات این کتاب که در مورد حقوق زنان و صلح می باشد توسط غلام نبی ساقی، غلام ربانی هدفمند، سارا رضایی، محمود محبوبی، میراحمد حسینی، راحله رحمانزاده، نظر محمد ثاقب و عبدالغنی جامع به رشته تحریر درآمده است. این نخستین بار است که یک کتاب به همکاری و تلاش مشترک چند تن از نویسندگان در ولایت غور به چاپ می رسد.

چاپ کتاب، مجله ها، ماهنامه ها و نشر مقالات و اشعار در سایت ها و وبلاگ ها در ده سال پسین در این ولایت از رشد چشمگیری برخوردار بوده و امید می رود که این حرکت و جنبش در آینده نیز همچنان ادامه یابد و مردم محروم ولایت غور به فرهنگ کتاب خوانی و مطالعه بیش از پیش انس و آشنایی پیدا نمایند.

غوری های مهاجر، در زیر آسمان هرات

سودابه پهلوی محصل سال دوم رشته طب دانشگاه غالب

پاییز امسال تعداد زیادی از باشندگان غور به خصوص از ولسوالی دولینه به خاطر جنگ های ذات البینی اقوام مختلف و فقر و تنگدستی مجبور به ترک خانه و روستای خویش شده و به شهر هرات مهاجرت کرده اند. این بیجاشدگان هم اکنون در وضعیت بسیار وخیم و ناگواری به سر میبرند. عده ای آنها در یک زمین شخصی در منطقه ای به نام «کاریزک»، و عده ای هم در دامنه های کوه، در این هوای سرد زمستان، بدون سر پناه و حتا بدون خیمه زندگی میکنند.

در دیداری که از این بیجاشدگان داشتیم، یک تن از مهاجرین این ساحه، به نام محمد خان که خود را نماینده ۱۵۰ فامیل مهاجر معرفی می کند از وضعیت دشواری که دارند درد دل می کند و می افزاید: «از یک طرف فقر و تنگدستی و از طرف دیگر جنگ بین گروه های قومی ما را مجبور به مهاجرت به این ولایت نموده است. ما حدود ۷۰ شب را بدون خیمه در این زمین نمناک به سر برده ایم و در این مدت از طرف هیچ یک از ارگان های دولتی نه از غور و نه از هرات به ما هیچ نوع مساعدت صورت نگرفته است. نیروهای پولیس هر روز ما را اخطار میدهند که این منطقه را ترک کنیم. ما تاکی این قسم زندگی کنیم؟ آیا کسی در این دولت هست که در قبال مهاجرین احساس مسولیت کند؟»

به گفته محمد خان آنها چندین عریضه را به ارگانهای دولتی غور و هرات برده اند اما هیچ کس صدای شان را نشنیده است. او می گوید که فقط یک تن از تاجرانهرات چند عدد خیمه برای شان کمک نموده است و بقیه مهاجران در زیر پلاستیک ها زندگی میکنند. آنها به خاطر تحقیر و توهین های پولیس هرات و جلب توجه مسولین، روز چهارشنبه سرک شیدایی - هرات را به روی موترهای دولتی بسته بودند اما تاحال کدام پاسخی دریافت نکرده اند.

حالا هوای هرات خیلی سرد شده است. تعداد زیاد از خانم ها و اطفال مهاجرین به مریضی های خطرناک دچار شده اند که تعدادی شان هم اکنون در شفاخانه حوزوی هرات بستری هستند و تعدادی از اطفال هم به خاطر شدت سرما جان های خود را از دست داده اند.

شنیده می شود که مسولین هرات تصمیم گرفته اند مهاجرین را به منطقه موسوم به «تقی نقی» در مرز اسلام قلعه انتقال دهند. آنها از این بابت هم نگران هستند و می خواهند که دوباره به مناطق اصلی شان در غور برگردند؛ اما از جنگ های قومی و زورمندان محلی هراس دارند. مهاجرین از مقامات دولتی غور و هرات می خواهند که یا در منطقه شان صلح و امنیت بیاورند که آنها دوباره بالای زمین و خانه خویش برگردند یا اینکه برای شان زمینه کار و زندگی را مساعد سازند. آیا دولت به خواسته های آنها توجه خواهد کرد و به فکر نجات شان از سرمای سخت زمستان خواهد شد؟ تا حال که چنین نشانه از سوی دولت دیده نشده است و در آینده هم ظاهراً روزنه امیدی به چشم نمی خورد.

روسری زرد

حبیب سرود

قربان «رسم و راه» تو و روسری زرد
تا گشته ام تباه تو و روسری زرد
لبخند با سلام که مخلوط می شود
ای داد از نگاه تو و روسری زرد
آری به دست های دلم پیچ می زند
پیراهن سیاه تو و روسری زرد
هر شب زمین ذهن کسی چرخ می خورد
هی در مدار ماه تو و روسری زرد
در متن این غزل که قدم می زنی عزیز!
آن واژه در پناه تو و روسری زرد.

نامه فریدون فضل به نظام الدین ضیایی

ضیایی ای وفادار رفیقان
توهستی گل به گلزار رفیقان

رموز با وفایی را نهادی
به افکارو به اذهان رفیقان

ادیب و شاعرو هم اوستادی
به این بزم و دبستان رفیقان

به الفت های بی چون و چرابت
نمودی گرم بازار رفیقان

به اشعار لطیف و دلربایت
فگندی عشق برجان رفیقان

گل امیدی این شهرو دیاری
نسیمی بر گلستان رفیقان

دریغا فصل دوری کرده رنجور
قلوب و فکر بیدار رفیقان

کجایی؟ کی می آیی؟ بی صدایی
ایا ای مونس و یار رفیقان

ز لطف نامه بر فضل بفرست
الا ای مونس و یار رفیقان

مقام و جایگاه مادر

فریحه عازم دانشجوی سال چهارم ادبیات هرات

در ذهنم کلمات و اسم های فراوانی جای گرفته اند؛ ولی اسمی هست که هیچگاه از ارزشش کم نمی شود و هیچگاه نمیتوانم آن را فراموش کنم. اسمی که هر لحظه که بر زبانم جاری می شود حس غریبی تمام وجودم را فراموشی گیرد. او که تمام خوبی ها و مهربانی ها را خداوند در وجود پاکش جای داده است. او که بهشت را زیر قدم هایش قرار داده است. او مادر است. مادر و باز هم مادر، اسمی مملو از طراوت و عذوق. فراموش نخواهم کرد که چه گونه نه ماه را برای دیدار من لحظه شماری کرد و چه گونه شبهای زیادی را در کنار گهواره ام صبح کرد و اشک ریخت و باز لالایی دلنشین و گرمش که برای خواباندنم و آرام کردنم بر زبان آورد. صدایت مادر! آرامش دهنده روح و روان من است. تو ای مادر! که دستهایم برای مظهری از توانایی و بردباری هست. هزاران بوسه نثار می کنم بر آن دستاتی که عمری برای نگهداشتن و راه بردن من حرکت کردند. دستم را رها نکنم مادر که توانایی ام را از گرمای وجود تو میگیرم. تو کسی هستی که از همه چیز و هرکس میگذری تا فرزندت در سلامتی و آرامش به سر ببرد. تو که جوانی و زیبایی را به پای من ریخته ای تا مرا به بهترین وجه پرورش دهی، تو که اولین گامهای زندگی ام را در کنار تو برداشتم، همیشه در کنارم باش که با تو شادی ها بر من هجوم می آورند. تو ای مادر وقتی برایم قصه میگویی لحظه هایم با شادی میگذرد. نمی توانم بگویم که قصه ها را از زبان تو شنیدن چی لذتی دارد، فراموش نخواهم کرد که خواب هر شبم با قصه های شیرین تو پیوند داشت و صبح را با بوسه های گرمی که بر گونه ام میزدی آغاز میکردم. ای مادر چه بگویم چه بگویم؟ چه گونه خدایم را به خاطر این نعمت شکر گزار باشم و چه گونه قدردان زحمات بی پایان تو نازنین باشم؟ آسان نیست، نمی توان آن همه خوبی هایت را جبران کرد. تنها از خدایم خواهانم تا تمام آرزوهایم را بر آورده سازد و همیشه لباس عافیت بر تن داشته باشی و هیچگاه کوچکترین ذره غم در دلت رسوخ نکند و همیشه غنچه لبخند بر لبانت جاری باشد.

تجلیل از میلاد النبی و تقبیح خشونت بر خبرنگاران

امروز خبرنگاران و فعالین مدنی در ولایت غور همزمان با تجلیل از میلاد پیامبر بزرگوار اسلام (ص) خشونتها در برابر خبرنگاران و به ویژه خبرنگار تلویزیون خورشید را محکوم نمودند. عبدالقدیر غفوری رییس اتحادیه ملی ژورنالستان در غور، گفت: یکی از پیام مهم پیامبر اسلام، رسانیدن پیام حق و رسانیدن حقایق به مردم و تلاش برای تأمین عدالت و اعتدال در جامعه بوده است. اسلام انسان ها را به آرامش و پرهیز از خشونت دعوت می کند و صبر و بردباری و شکیبایی در اسلام جایگاه بلند و رفیعی دارد. جواد رضایی، رییس دفتر ولایتی حقوق بشر غور در این گردهمایی ضمن تبریک روز میلاد پیامبر اکرم، خشونت بر خبرنگاران و به ویژه خبرنگار تلویزیون خورشید را تقبیح کرد و از مردم خواست که مطابق رهنمایی های دین مقدس اسلام که دین رحمت و مؤدت است رفتار نمایند و از خشونت و تندروی اجتناب نمایند. وی همچنان از نهاد های مربوطه خواست که در برابر خشونت علیه خبرنگاران سکوت نکنند و عاملین خشونت را مطابق قانون جزا بدهند. رسانه ها و آزادی رسانه ها یکی از دست آوردهای مهم نظام شمرده می شود و ایجاب می کند که به خاطر حفظ این دست آورد همه تلاش کنیم و برای رشد و اعتلای آن کوشش نماییم

افغانستان برنده جایزه بازی منصفانه فیفا

تیم فوتبال افغانستان از طرف فیفا فدراسیون جهانی فوتبال برنده جایزه بازی منصفانه شد. این جایزه همه ساله به یکی از تیم های ملی کشورها داده می شود و پیش از این نیز به کشورهای نظیر برزیل و ازبکستان داده شده بود. افغانستان به دلیل قهرمانی جام جنوب شرق آسیا، بازی دوستانه با کشور های منطقه و برگزاری لیگ برتر افغانستان روشن برای این مقام شایسته دانسته شده است.

فوتبال افغانستان در این دوسه سال شاهد دست آورد های خوبی بوده است و توقع می رود که بعد از این روز تا روز جوانان ورزشکار ما بتوانند در عرصه های گوناگون برای کشور ما مقام و مدال بیاورند و پرچم افغانستان را در جهان به اهتزاز در بیاورند. این درحالی است که ورزشکاران ما در مقایسه با بازیگران دیگر کشور ها از امکانات و امتیازات بسیار ناچیزی برخوردار هستند و توجهی چندان به وضعیت آنها نشده است.

حرکت ۹۳ غوریان

یک حرکت جدید در ولایت غور اعلام موجودیت نموده و می گوید که مردم غور، باید به شکل آگاهانه و سازمان یافته، در انتخابات سال آینده ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی، شرکت نمایند.

این حرکت که به نام "حرکت ۹۳ غوری ها" یاد می شود، با حضور اعضای جامعه مدنی و برخی مقامات محلی در شهر چغچران مرکز غور، به فعالیت آغاز نمود.

به گفته برگزار کنندگان، در انتخابات های گذشته مردم غور به شکل پراکنده، نامنجم و سلیقه ای اشتراک کردند و متأسفانه که بعد از انتخابات به فراموشی سپرده شدند؛ اما در انتخابات پیش رو، ایجاب می کند که مردم غور به شکل آگاهانه و سازمان یافته در بدل خواسته های مشخص سیاسی، در این برنامه سهم بگیرند.

یکتن از مسوولان: "حرکت ۹۳ غوری ها" گفت که این حرکت شامل جوانان، روشنفکران و مردم غور بوده و تلاش می کنند که مردم را به انتخابات تشویق نمایند تا آگاهانه رای بدهند.

وی افزود که آنها می خواهند برای مردم غور در وزارت ها، معینیت ها و سایر چوکی های دولتی، سهم داده شود و شاهراه مناطق مرکزی که کابل، میدان وردک، دایکندی، بامیان، غور و هرات را از طریق این ولایت وصل میکند، اعمار گردد.

غلام ربانی هدفمند، فعال مدنی در این نشست گفت که انتخابات، یک پروسه ملی و دموکراتیک است؛ هر کس حق دارد خواسته های قانونی خویش را مطرح نماید و ایجاد این حرکت ها می تواند مردم را پای صندوق های رای بکشاند.

وی افزود: "مامیخواهیم به کسی رای بدهیم که نیازمندی ها و مشکلات ما را برآورده سازد و احساس کنیم که برای آینده ما برنامه دارد و مردم را از مسایل قومگرایی و منطقه گرایی بیرون کند و افغانستان شمول فکرنماید."

مسوولان حرکت "۹۳ غوری ها" می گویند که این حرکت شامل جوانان، روشنفکران، اعضای نهادهای مدنی و... بوده و توسط تیم ۱۵ نفری رهبری می شود.

نهاد اجتماعی و انکشاف ملی جوانان افغانستان

صاحب امتیاز:

نبی ساقی

مدیر مسئول:

محمد حسن حکیمی

سر دبیر:

تیمور شاه احمدی

خبرنگار:

خان محمد سیلاب

دیزاین:

سید علی مشفق، دین محمد شکیب، معصومه انوری

گروه نویسندگان:

حبیب سرود و محمد حسین نبی زاده

n.saqee@gmail.com

آدرس الکترونیکی:

0799301212

۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲ /

تیراز: ۲۰۰۰ شماره

آدرس: چغچران، کوچه هلال احمر، نهاد اجتماعی و انکشاف ملی جوانان افغانستان.